

Hoe kan dit Bedrog zijn???

<http://herescope.blogspot.com/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, bewerking en voetnoten door M.V. Update 17-6-2019 (de 2 delen samengevoegd)

“De slang nu was **listiger** dan alle dieren van het veld die de HEERE God gemaakt had”
(Genesis 3:1)

“Er zijn ook valse profeten onder het volk geweest, zoals er ook onder u valse leraars zullen zijn, die **heimelijk**¹ verderfelijke ketterijen zullen invoeren” (2 Petrus 2:1)

“Want er zijn sommige mensen **binnengeslopen**” (Judas 4)

Hoe dikwijls horen we niet zeggen: “als het er zo **goed** uitziet (“zoveel goede vruchten voortbrengt”), hoe kan het dan bedrog zijn?” Verwachten wij dat bedrog zal opvallen? Waarom zou de Bijbel dan zeggen dat er **heimelijk**¹ ketterijen zullen ingevoerd worden?

DAAROM MOETEN WIJ VERWACHTEN DAT BEDROG ER **GOED** UITZIET!!

Volgens de Bijbel is het eigen aan bedrog dat het meekomt op de rug van waarheid. Wat wij horen is dat er waarheid wordt gepredikt. Daarom nemen we gemakkelijk aan dat *alles* wat gepredikt wordt daarom waarheid is, dat *alles* wat gedaan wordt bijbels is, en dus laten we onze waakzaamheid wegzakken ... en de dwaling en het bedrog kunnen dan “heimelijk” binnenkomen. Zijn wij niet vergeten dat een klein beetje zuurdeeg het hele deeg doorzuurt?

Laten we zorgvuldig onderzoeken wat de Bijbel zegt over dingen die er **goed** uitzien. Enkele eenvoudige, maar schrikwekkende, voorbeelden:

- Genesis 13:10 - Wat beschreef God als gelijkend op “de hof van de HEERE”? SODOM, waar vóór haar verwoesting buitengewoon erge zondaars leefden, vs.13.
- Ezechiël 28:12 - Van wie zei God dat hij “**vol van wijsheid en volmaakt in schoonheid**” was? SATAN.
- Mattheüs 7:15 - Wie zal komen “in schapenvacht ... maar van binnen roofzuchtige wolven”? VALSE PROFETEN - zij zien er goed uit.
- Handelingen 20:29-30 - Ook hier wordt gesproken van “wrede wolven” die zullen binnenkomen, en dat “uit uw eigen midden mannen zullen opstaan die verkeerde dingen spreken”, vanuit hen dus die geacht worden de KUDDE van Christus te zijn. *Ogenschijnlijk* waren zij OK.
- Mattheüs 23:27 - Wie waren het “die van buiten wel mooi lijken”? De FARIZEEËN, *maar* zij waren “van binnen vol doodsbeenderen en allerlei onreinheid”.
- 2 Korinthiërs 11:14-15 - Wie doet zich voor als “engel van het licht” en als “dienaars van gerechtigheid”? SATAN EN ZIJN DIENAREN.

Conclusie: Bedrog ziet er **goed** uit aan de buitenkant, maar haar binnenkant is dodelijk.

Het vereist toewijding om te kunnen onderscheiden wanneer Satan komt als een “engel van het licht” en dingen brengt die eruit zien als het “licht” van nieuwe openbaring; wanneer hij niet komt als de duivel maar als een “andere Jezus”; niet met opvallende ketterij maar met een “ander evangelie”; en wanneer hij dat doet met een religieuze opmaak van een “andere geest” (2 Korinthiërs 11:4).

¹ Grieks *pareisago*: clandestien introduceren; heimelijk binnenbrengen. (Strong's 3919: from παρα - para 3844 and εισαγω - eisago 1521; to lead in aside, i.e. introduce surreptitiously:--privily bring in).

Zijn wij vergeten dat Satan een “religieus” schepsel is? Hebben wij ons niet gerealiseerd dat valse evangeliën geen geheel nieuwe evangeliën zijn, maar ware evangeliën “met enkele wijzigingen”?

Geloofden de Galaten niet de fundamentele waarheden van het Christendom? Maar Paulus zei tot hen, en niet één maar tweemaal: “Als iemand u een evangelie verkondigt anders dan wat u ontvangen hebt, die zij vervloekt” (Galaten 1:8-9). Vervloeking dus voor het brengen van een “ander evangelie”, voor het aanbrengen van enkele wijzigingen in het ware Evangelie.

Het is nodig dat wij sommige passages in de Schrift meer in detail bekijken, opdat we groeien in onderscheidingsvermogen en de dodelijke gevaren van bedrog zouden vermijden. Laten we beginnen met het begin ... Genesis 3, dit hoofdstuk bevat de fundamentele waarheden voor het onderscheiden van bedrog.

De Hof van Eden was een volmaakt religieuze setting; en in deze volmaakt religieuze setting kwam bedrog binnen. De relatie tussen God en Adam en Eva was erg nauw, want “God wandelde in de hof in de koelte van de dag” (Genesis 3:8 - KJV), en in deze setting bracht Satan zijn subtiel bedrog - hij verleidde de vrouw om nog dichterbij God te zijn, om meer als Hem te zijn: “gij zult als God wezen, kennende het goed en het kwaad” (Genesis 3:5). Denk eraan dat het bedrog kwam vóór de val, vóór de zonde haar geest bedierf met de verdraaide kennis over goed en kwaad. Precies wegens de zuiverheid van haar wezen moest dit bedrog wel in een erg *goede* vermomming gepresenteerd worden - het bedrog kwam daarom tegemoet aan een heilig verlangen om dichterbij God te zijn Die zij liefhad. Zo’n heilig verlangen - maar, om dat vervuld te zien moest Eva Zijn “kleine” waar-schuwing negeren: één beet van wat “goed” leek voor haar. Hier hebben we het eerste optreden van de “engel van het licht” (2 Korinthiërs 11:14), die nieuw “licht” bracht op een “heilige” wijze. En zij at ... en Adam deed evenzo. En zij verloren alles. De verleiding zag er *goed* uit; het klonk “heilig”; en het zou hen toestaan “wijs” te worden - hoe kon dit slecht zijn terwijl het zo *goed* leek? In hun misleiding en zonde, realiseerden Adam en Eva zich niet direct dat er enige verandering in hen had plaatsgevonden:

“Nadat Eva had gegeten, en daar geen nadelige gevolgen bij ondervond, kwam er een bijkomende reden waarom Adam niet aarzelde om hetzelfde te doen” (Barnes Commentary).

Er was Eva tenslotte niets overkomen, terwijl God nochtans had gezegd dat zij zou sterven indien zij van de vrucht zou eten; en dus was het veilig. Maar:

“Zij aten, zij verwachtten wonderbaarlijke resultaten, zij wachtten, en er groeide in hen een gevoel van schaamte” (ibid).

Als wij pas bedrogen zijn, kunnen wij ons nog steeds heilig voelen - misschien denken we zelfs dat we nu nog heiliger zijn - maar mettertijd zal in ons een gevoel van schaamte groeien. We hebben deelgenomen aan iets wat God verboden heeft in Zijn Woord: wij zijn gevallen voor iets waarvan wij dachten dat het *goed* lijkt.

Had God in de Hof van Eden niet gezegd dat Hij de man en de vrouw reeds ALLES had gegeven wat zij nodig hadden? Zij hadden niets méér nodig dan al de bomen en vruchten die God voor hen reeds beschikbaar had gesteld. Tracht Hij ons vandaag niet hetzelfde te zeggen? Hij heeft ons redding gegeven en de Heilige Geest - er is niets “meer” beschreven in de Bijbel. Waarom is er dan overall een roep naar “meer, Heer, meer”? Wat is ons bijbels gezien hier op aarde nog “meer” gegeven? Hebben wij niet alles wat wij nodig hebben?

Dan is daar de parabel van “het onkruid² tussen de tarwe”, in Mattheüs 13:24-30. Unger’s Bible Dictionary definieert dit onkruid als:

“Een giftig gras, haast niet te onderscheiden van tarwe, in het begin, wanneer de twee opgroeien in het blad. Wanneer de aren verschijnen kunnen zij echter zonder moeite van elkaar onderscheiden worden”.

In het begin lijken alle gewassen goed, naar wat het oog kan zien. Maar naarmate de tijd verstrijkt wordt het onkruid zichtbaar. De tarwe werd eerst gezaaid door de Heer. Daarna zaait de vijand zijn onkruid daartussen, terwijl de mensen slapen. Is dit niet te vergelijken met het brengen van het ware

² Grieks *zizanon*: vals graan. Strong’s 2215.

Evangelie, maar daarnaast ook dwaling (denk aan 2 Petrus 2)? De Matthew Henry Commentary zegt:

“... wanneer verstand en geweten slapen, en mensen niet op hun hoede zijn, dan komt de vijand binnen ... Noteer dat wanneer Satan zijn ergste streken uithaalt, hij vooral nagaat hoe zich te vermommen; want zijn plan dreigt verloren te gaan als hij erin gezien wordt; en daarom, als hij onkruid wil zaaien, verandert hij zichzelf in een engel des lichts (2 Korinthiërs 11:13-14) ... Het onkruid verschijnt niet vooraleer het gewas volgroeid is en zijn vrucht laat zien, vs. 26. Zoals het goede zaad zit ook een groot deel van het onkruid onder de grond, en wanneer ze pas opschieten, zijn ze moeilijk ze van elkaar te onderscheiden ...”

Alle revivals, opwekkingen, zien er goed uit: groot enthousiasme en toewijding kan er gezien worden. Maar, religieus enthousiasme is op zichzelf geen bewijs van waarheid. De Farizeeën bezaten een groot religieus enthousiasme, zo ook de katholieke mystici en de mormoonse zendelingen. Herinner u Mattheüs 7:21-23:

“Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is. **Velen** zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in **Uw Naam** geprofeteerd, en in Uw Naam demonen uitgedreven, en in **Uw Naam** veel krachten gedaan? Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de wetteloosheid werkt!”

Wie verkeren hier in gevaar: slechts enkelen? Nee, **velen!** Waren het op zich boze handelingen die zij deden? Nee, zij deden grote tekenen en wonderen, en profeteerden. Werden deze dingen gedaan in de naam van een of andere demon? Nee, in JEZUS' NAAM! In Zijn heilige Naam. Maar, Hij zei: “ga weg van Mij”. Hoe *goed* het allemaal leek in hun ogen; maar niet in die van Hem.

Mozes was een ware man van God die echte wonderen deed. Maar, in het begin werden zijn wonderen nagedaan door de magiërs van de Farao (Exodus 7:11-12, 22; 8:7). Opdat wij niet zouden vergeten hoe gemakkelijk wij vatbaar zijn voor het bedrog van “tekenen en wonderen”, verwijst 2 Timotheüs 3:8-9³ naar deze magiërs, met name Jannes en Jambres⁴. Vers 9 belooft dat dit bedrog uiteindelijk zal duidelijk worden, maar intussen blijven zij tekenen en wonderen doen - valse tekenen en wonderen.

Vervalsingen zijn in de wereld enkel succesvol wanneer ze zo goed als mogelijk het echte imiteren. Enkel een erg *kritisch* onderzoek zal aantonen dat een €100 biljet vervalst werd. Als in de wereld een waarschuwing klinkt dat er **veel** valse briefjes van €100 in omloop zijn, zouden wij dan ons geld niet bijzonder kritisch controleren? Maar er zijn ook veel “geestelijke vervalsingen” in omloop, en zoveel mensen zijn onnozelen genoeg om dingen te accepteren die op het eerste zicht goed lijken. Er staat zoveel meer op het spel - onze geestelijke levens liggen in de weegschaal. Het hele hoofdstuk van Deuteronomium 13 is een waarschuwing tegen bedrog, maar misschien zijn de meest alarmerende verzen wel die van 1 tot 3:

“Als in uw midden een profeet of iemand die dromen heeft, opstaat, en u een teken of wonder geeft, en dat teken of dat wonder, waarvan hij tot u gesproken had, **komt** en hij zegt: Laten we achter andere goden aan gaan, die u niet kent, en laten we die dienen, luister dan niet naar de woorden van die profeet of naar degene die dromen heeft! Want de HEERE, uw God, stelt u dan op de proef om te weten of u de HEERE, uw God, liefhebt met heel uw hart en met heel uw ziel”.

³ 2 Timotheüs 3:8-9: “Zoals Jannes en Jambres Mozes tegenstonden, zo weerstaan ook zij de waarheid. Het zijn mensen met een verdorven verstand en een geloof dat de toets niet kan doorstaan. Maar zij zullen het niet veel verder brengen, want hun dwaasheid zal voor ieder volstrekt duidelijk worden, zoals dat ook bij die twee het geval was.”

⁴ Voetn. 27 SV bij 2 Timotheüs 3:8: “Jannes en Jambres: Dit zijn de namen van de Egyptische tovenaars, die de wonderen van Mozes zochten krachteloos te maken, Exod. 7, wier namen in de Heilige Schrift, Exod. 7:11, niet staan uitgedrukt; maar worden van den apostel, òf uit enige Joodse schrijvers, òf door enige oude overleveringen van hand tot hand hier verhaald. Waaruit men niet mag besluiten, dat er enige onbeschrevene overleveringen zouden zijn aangaande enige hoofdstukken der leer, daar dit alleen de geschiedenis aangaat. Zie van deze: Eusib, de praep. Euang. Lib. 9, cap. 3, die uit een Pythagorisch wijsgeer Numenius deze namen verhaalt; gelijk ook Plinius, lib. 30, cap. 1, van dezen Jannes verhaalt. Waaruit blijkt dat deze namen niet alleen onder de Joden, maar ook onder de heidenen toen bekend zijn geweest”.

Merk op: de man noemde zichzelf een profeet van God. Hij kwam uit hen op, zoals het onkruid onder de tarwe, zoals de dwaling naast de waarheid meekomt. En, ongelooflijk, wat hij gezegd had KOMT ook! HET LEEK **GOED** !! Maar, God zegt van niet naar hem te luisteren; in vers 9 staat zelfs dat deze profeet moet gedood worden, wegens rebellie (vs. 10).

De Heer zegt dat al dit bedrog wordt toegelaten als een test, om te weten of wij Hem wel met ons gehele hart en ziel liefhebben. Tegen dit bedrog kunnen wij ons beschermen door alles op de proef te stellen, te toetsen. In 1 Thessalonicenzen 5:21 wordt ons door God bevolen: “beproof⁵ alle dingen; behoud het goede”. In Handelingen 17:11 worden de Bereërs “edeler” genoemd, “want zij ontvingen het Woord met grote bereidwilligheid en onderzochten dagelijks de Schriften om te zien of die dingen zo waren”; zij beproefden de leer van Paulus. Merk daarbij op dat zij geen fluctuerende criteria van de emoties in acht namen, noch ervaringen, wanneer zij beproefden; zij gebruikten enkel de betrouwbare, onfeilbare standaard: het Woord van God. Jesaja 8:20 beveelt: “Tot de wet en tot de getuigenis! zo zij niet spreken naar dit woord, het zal zijn, dat zij geen dageraad [*licht* (KJV)] zullen hebben”.

In Johannes 17:17 zei de Heer Jezus Zelf: “Heilig hen in Uw waarheid; UW WOORD is de waarheid”. Niet onze emoties, niet onze ervaringen. Wij horen niet af te gaan op hoe *goed* iets lijkt, klinkt of voelt ... maar op GODS WOORD, dat is de waarheid”. Ik wil eindigen met twee eenvoudige voorbeelden over het toetsen van populaire leringen aan de heilige standaard van de Bijbel:

- Hoe dikwijls hebben we niet gehoord dat de tijd van het einde gekenmerkt zal zijn door opwekking? Maar opwekking is NIET het teken van de eindtijd. BEDROG is het teken van de laatste dagen. Zo zegt Jezus dat in Mattheüs 24:4, 5, 11, 23, 24. Zo zegt Paulus dat in 2 Thessalonicenzen 2:3.
- Hoe dikwijls hebben we de laatste tijd gehoord van “miraculeuze tekenen en wonderen”? Het probleem is dat waar ook in de Bijbel melding wordt gemaakt van tekenen en wonderen, in relatie tot de eindtijd, dit LEUGENACHTIGE tekenen en wonderen genoemd worden! Zo zegt Jezus in Mattheüs 24:24, en Paulus in 2 Thessalonicenzen 2:9, en zie ook 2 Petrus 2. Jezus waarschuwt streng tegen tekenen en wonderen in Mattheüs 12:39 en 16:4 - “**Een verdorven en overspelig geslacht verlangt een teken**, maar het zal geen teken gegeven worden dan het teken van Jona, de profeet”. Waarom worden dan vandaag zovelen geprezen voor hun “tekenen en wonderen”?

Moderne toepassing

Er bestaat een beweging die verscheidene jaren geleden begon en die, droevig genoeg, het principe illustreert dat dwaling samen met de waarheid binnenkomt. Ik spreek over de “Pensacola Revival” in de Brownsville Assembly of God Church. Ik heb videotapes gezien en talloze Brownsville-diensten en las talloze artikels van bijbelse autoriteiten over hun observaties aangaande de “Pensacola Revival”. Het Woord dat gepredikt wordt kan heilig zijn; de droefheid over de verlorenen en het hartsverlangen voor de kudde kunnen echt zijn; individuele levens kunnen veranderd zijn ten goede, wegens een oprecht verlangen naar God. MAAR, waren de fysieke manifestaties en emotionele excessen waarlijk uit God? Waren ze in plaats daarvan niet dwalingen die langs de waarheid mee opkwamen? En zijn deze “beetjes zuurdeeg” niet in staat het hele deeg te doorzuren?

Wat wij zien en horen kunnen wij niet toetsen met onze emoties of door ervaring: de enige remedie voor bedrog is de Waarheid, de objectieve waarheid van Gods Woord. Wij moeten kunnen onderscheiden wat licht en wat duisternis is. Van elke opwekking moeten we de oorsprong, de leringen en de algehele conformiteit met de Schrift toetsen. Enkel door te toetsen kunnen we weten wat waar is en aangenomen kan worden, en wat bedrog is en te mijden valt. Onze criteria voor Waarheid zijn **niet** het uitzicht, hoe het klinkt of dat het *goed* aanvoelt. De remedie tegen de zonde in Eden moest zijn: “Ja, God heeft gezegd!” Vandaag is de remedie nog steeds dezelfde - God heeft in Zijn Woord gezegd wat goed is. Laat ons gebed in overeenstemming zijn met Jesaja 11:2-3, dat wel over de Heer Jezus gaat, maar waar wij veel uit kunnen leren:

⁵ Gr. *dokimazo*: onderzoeken, nagaan, proberen, toetsen, keuren.

Op Hem zal de Geest van de HEERE rusten:
de Geest van wijsheid en inzicht,
de Geest van raad en sterkte,
de Geest van de kennis en de vreze des HEEREN.
Zijn ruiken [= lust] zal zijn in de vreze des HEEREN.
Hij zal **niet** oordelen naar wat Zijn **ogen** zien
en Hij zal niet vonnissen naar wat Zijn **oren** horen.

Dus niet naar hoe *goed* iets lijkt en klinkt of aanvoelt. Amen.

Tweede deel

- Zijn *goede* intenties en een oprecht, hartsgrondig verlangen om God te eren en te behagen, niet voldoende om ons te beveiligen tegen bedrog en zonde?
- Als God ziet dat onze intenties *goed* zijn en onze motieven oprecht in het verlangen Hem te verheerlijken, zal Hem dat niet behagen, ongeacht wat dan ook?

Het antwoord op beide vragen is NEEN!

Er is één andere, essentiële factor die in de vergelijking moet gebracht worden: wordt de actie gedaan in overeenstemming met Zijn Goddelijke wil en Zijn gestelde geboden, zoals die gevonden worden in Zijn Woord? Als het gaat om een duidelijke overtreding van Zijn bevelen, zal Hem dat NIET behagen, ongeacht hoe oprecht en goed bedoeld het ook is! Om deze premisse te bewijzen, gaan we naar 1 Kronieken 13 en 15, en 2 Samuël 6.

Hier vinden we Davids vrome voorstel om de ark van God op te brengen naar Jeruzalem, opdat God zou geëerd worden. Hij overlegt met de mensen om te zien “of het goed lijkt voor hen”, en of zij vinden dat het idee “uit God” is (1 Kronieken 13:2). 2 Samuël 6:1⁶ en 1 Kronieken 13:1⁷ zeggen ons dat dezen al de “uitgelezenen” van Israël waren. Zij waren de leiders en uitverkorenen van de mensen die hij consulteerde. En wat werd voorgesteld leek “recht in de ogen van al het volk” (vs.4)⁸. Unaniem werd aangenomen dat dit een *goede* zaak was. En zij voerden hun taak uit met de grootste vreugde, en zij “speelden [liederen & muziek] voor het aangezicht Gods met alle macht” (vs.8)⁹.

Het leidt geen twijfel dat deze betrokkenen de Heer met de hoogste achting behandelden, en vers twee demonstreert dit: “... de ark Gods, bij welke de Naam wordt aangeroepen, de Naam van de HEERE der heerscharen, Die daarop woont tussen de cherubs” (2 Samuël 6:2).

Dus, we hebben vrome, welmenende, oprechte mannen van God - Zijn uitgelezenen - die een dienst willen uitvoeren voor hun God, met enkel het doel in gedachten Hem te eren “met al hun macht”. Zeker, God zal uitermate tevreden zijn met hen ... maar dat was NIET zo! God was zo ontevreden dat Hij Uza sloeg zodat hij stierf (1 Kronieken 13:10)!

Laten wij ons “uiterste best doen om onszelf welbeproefd voor God te stellen, als arbeiders die zich niet behoeven te schamen en die het Woord van de waarheid recht snijden” (naar 2 Timotheüs 2:15) en dat wij zouden begrijpen dat een *goede* intentie een slechte actie NIET zal rechtvaardigen. God had, in Zijn Woord, specifieke instructies gegeven over hoe de ark moest vervoerd worden, en wie was toegestaan haar aan te raken. Hij zal ons nooit onwetend laten over Zijn Goddelijke wil, als we er maar naar uitzien.

⁶ 2 Samuël 6:1: “Daarna verzamelde David wederom alle uitgelezenen in Israel, dertig duizend”.

⁷ 1 Kronieken 13:1: “En David hield raad met de oversten der duizenden en der honderden, en met alle vorsten”.

⁸ 1 Kronieken 13:4: “Toen zeide de ganse gemeente, dat men alzo doen zou; want die zaak was recht in de ogen van het ganse volk”.

⁹ 1 Kronieken 13:8: “En David en gans Israel speelden voor het aangezicht Gods met alle macht, zo met liederen, als met harpen, en met luiten, en met trommels, en met cimbalen, en met trompetten”.

- **Numeri 1:50** "... stel de Levieten over de tabernakel der getuigenis, en over al zijn gereedschap, en over alles, wat daartoe behoort; zij zullen de tabernakel dragen ..."

Ja, Uza was een Leviet (hij was tenslotte de zoon van Abinadab, een Leviet) ... MAAR dat was niet alles...

- **Numeri 7:9** "Maar de zonen van Kohath (een van de drie divisies van Levi) gaf hij niet; want de dienst der heilige dingen was op hen, die zij op de schouderen droegen".

En nergens wordt gezegd dat Abinadabs huis dat van de Kohaths was.

Bovendien moest David de ark op de wagen zetten. Misschien werd het de Filistijnen toegestaan de ark op de wagen te plaatsen (1 Samuël 6:7-8), maar zij waren niet Gods uitverkoren volk, welke laatsten verondersteld werden Zijn geboden goed te kennen. Het plaatsen van de ark op een wagen - zelfs een nieuwe wagen - was tegen Gods specifieke geschreven gebod. Deze ark was Gods heiligste object!

Was Gods oordeel over Uza een onbezonnen en onrechtvaardige daad? Uiteraard niet, want Hij had reeds de Israëlieten de waarschuwing gegeven: "zo zullen daarna de zonen van Kahath komen om te dragen; maar zij zullen dat heilige niet aanroeren, dat zij niet sterven. Dit is de last van de zonen van Kahath, in de tent der samenkomst" (Numeri 4:15). En opnieuw herhaalt Hij dat in Numeri 18:3: "... tot het gereedschap van het heiligdom en het altaar zullen zij [de Levieten] niet naderen, opdat zij niet sterven ...".

Lindsell Bible Commentary zegt:

"David veronachtzaamde Gods specifieke instructies, en hoe vroom ook zijn bedoeling was volgde een ramp op zijn ongehoorzaamheid"

Als we Gods reactie fout vinden in dit alles, worden wij als David: "En David ontstak ..." (1 Kronieken 13:11). Dat betekent dat David zich aan God ergerde voor wat Hij gedaan had! In plaats daarvan moest David zich vernederd hebben onder Gods machtige hand, en moest hij zijn zonde beleden en Gods gerechtigheid en rechtvaardigheid erkend hebben, en Zijn precieze wil gezocht hebben zoals die in Zijn Woord gevonden wordt, en daarna verder gedaan hebben. Maar door Davids ontstoken ergernis aan God werd de ark drie maanden opgehouden om Jeruzalem binnen te gaan.

Hoe dikwijls tracht God onze aandacht te winnen in Zijn liefde, maar wij ergeren ons aan Hem, in plaats van de Waarheid te zoeken?

1 Kronieken 15 toont ons dat het zoeken van Gods Waarheid precies datgene was waarin David uiteindelijk faalde:

- **1 Kronieken 15:2** "Toen zeide David: Niemand mag de ark Gods dragen, dan de Levieten; want die heeft de HEERE verkoren, om de ark Gods te dragen, en om Hem te dienen tot in der eeuwigheid".
- **1 Kronieken 15:15** "En de kinderen der Levieten droegen de ark Gods op hun schouderen, met de draagbomen, die op hen waren, gelijk als Mozes geboden had naar het woord des HEEREN".

DAVID ERKENDE DAT HET HELE PROBLEEM ERIN BESTOND DAT ZIJ HET EXPLICIETE WOORD VAN GOD NIET GEHOORZAAMD HADDEN!

- **1 Kronieken 15:13** "Want omdat gij de eerste maal dit niet deed, heeft de HEERE, onze God, onder ons gescheurd, omdat wij Hem niet gezocht hebben naar het recht".

CONCLUSIES: Ja, zij waren de edelen, het uitverkoren volk, de leiders van Israël. Ja, wat zij deden werd gedaan met een hartsverlangen om God te behagen en te verheerlijken. Ja, zij hadden goede bedoelingen. MAAR ... GOD ZELF WAS MISHAAGD OMDAT ZIJ HEM NIET GEZOCHT HADDEN OVEREENKOMSTIG WAT HIJ HAD VOORGESCHREVEN!

OM GOD TE BEHAGEN, MOETEN ONZE DADEN IN OVEREENSTEMMING ZIJN MET DE GEOPENBAARDE WAARHEID VAN ZIJN WOORD!

- **Jesaja 8:20** “Tot de wet en tot de getuigenis! zo zij niet spreken naar dit woord, het zal zijn, dat zij geen dageraad zullen hebben”

Er is nog een ander aspect dat onze aandacht vraagt aangaande het probleem met *goede* intenties: *goede* bedoelingen kunnen soms “gezond vroom” zijn, maar ze komen niet overeen met wat God heeft bevolen. 1 Samuël 15 vertelt over het bevel van God dat koning Saul alle Amalekieten moest neerslaan en al hun bezittingen verbannen. Saul, echter, deed dit niet, maar vernietigde enkel wat inferieur was maar het beste liet hij bestaan. Voor dit gebrek aan gehoorzaamheid gebruikte hij het excuus dat hij dit gedaan had met een *goede* bedoeling, voor het vroom klinkende idee dat hij deze dingen zou gebruiken “om de Heere offers te brengen in Gilgal” (1 Samuël 15:21b).

Zijn bedoelingen zagen er *goed* uit, maar ze waren niet bevolen door God. Het leek allemaal zo heilig, zo vroom om God offers te brengen. Maar God vroeg geen offers maar gehoorzaamheid aan zijn bevelen. Samuël zei:

“Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffer,
opmerken dan het vette der rammen.
Want weerspannigheid is een zonde der toverij,
en weerstreven is afgoderij en beeldendienst.
Omdat gij het woord des HEEREN verworpen hebt, zo heeft Hij u verworpen,
dat gij geen koning zult zijn” (1 Samuël 15:22-23).

Wat een harde woorden gebruikte Samuël! Hij noemde vroomklinkende, *goed*-bedoelde actie een daad van *rebellie!* Weerspannigheid, toverij, tegenstreven, afgoderij! Waarom? Omdat God specifieke bevelen had gegeven die tenvolle gehoorzaamd moesten worden tijdens hun acties. God gaf Zijn bevelen; alles wat minder is dan volledige gehoorzaamheid aan die geboden is zonde, ongeacht hoe *goed*-bedoeld ze ook klinken.

HEDEENDAAGSE TOEPASSINGEN

Er zijn mensen die oprecht zijn in hun verlangen God te behagen, met de *beste bedoelingen*, en die zeggen dat wij ons moeten verbinden met al degenen die “de Naam van Jezus aanroepen”, en dat de eenheid onder al dezen het ultieme doel is van de kerk, en dat het Jezus’ ultieme gebed was in Johannes 17. MAAR de rest van Jezus’ gebed in dat hoofdstuk zegt ook: “Heilig hen in Uw waarheid; Uw WOORD is de waarheid” (vs.17). Ware eenheid is in overeenstemming met Gods Woord. Dat Woord zegt dat wij ons moeten afscheiden van afgodendienaars, en met zulke zogenaamde “broeders” zelfs niet horen te eten (1 Korinthiërs 5:11-13).

Vandaag hebben we “christelijke” yoga: een mengeling van Christus en afgoderij. Wij hebben nu “christelijke” meditatie wat niets anders is dan oosters mysticisme. Onder het banier van “Emerging Church” (of Opkomende Kerk) heeft men vele Rooms-katholieke rituelen binnengebracht: staties lopen, de eucharistie, lectio divina, enz.

Lieve God, heilig uw volk!

Een laatste punt:

1 Kronieken 13:2 zegt ons dat alle priesters en Leviëten aanwezig waren op die fatale dag:

alle leidinggevendend,
die zeker Gods Woord kenden,
en die zeker wisten
dat de acties die David voorstelde
in directe overtreding waren met dat Woord.

Waarom heeft er niemand gesproken om David te stoppen, en allen die met hem vergaderd waren, van een daad die God zo grondig mishaagde?